

Literární soutěž

Rosteme s knihou 2017

Věková kategorie – 2. stupeň ZŠ

Jak vyrůstám s knihou

Rodiče nás se sestrou vždy vedli k tomu, že knížky jsou zábava a budou pro nás i v budoucnu velmi důležité i kvůli vzdělání. Už jako malá jsem měla knihy velmi ráda, máma mi každý večer před spaním četla pohádky nebo si vymýšlela různé příběhy. Každý den jsem se těšila, až si lehnu do postele, máma donese nějakou pohádku a lehne si za mnou. Nikdy jsem ji nechtěla pustit pryč, přemlouvala ji pořád dokola, ať mi ještě povídá a ona vždy četla a četla, dokud jsem neusnula. Už jako malá holčička ve školce jsem se proto každé Vánoce pod stromečkem těšila nejenom na hračky, ale i na nové knížky plné pohádek. Rodiče mi i teď často říkají, že jsem měla knížky skoro raději než pohádky v televizi.

Když jsem nastoupila do první třídy, těšila jsem se, že budu konečně umět číst sama. I ve školce, když se mě ptali, na co se do školy těším nejvíc, těšila jsem se hlavně na český jazyk a na čtení. Jenomže jsem se spletla, protože jsme ve škole hodně četli, přestalo mě to postupně bavit a jelikož jsem to už uměla, máma už mi před spaním číst přestala. Knížky se pro mě staly povinností. Měla jsem tedy několikileté období, kdy jsem nečetla vůbec a měla raději filmy a pohádky v televizi.

Potom ale přišla 4. třída a s ní i čtenářský deník. Když nám na začátku školního roku paní učitelka oznámila, že musíme každý měsíc přečíst jednu knihu a napsat o ní do čtenářského deníku, všichni jsme se toho lekli. Nic takového jsme dříve ve škole nedělali. Svěřila jsem se se svými obavami doma, ale moje sestra mě uklidnila. Má knihy velmi ráda a doma jich má spoustu. Řekla mi, že je to zábava a dovolila mi, abych si od ní začala půjčovat knížky. Začala jsem tenkými, lehkými knihami, které měly třeba jen 100 stran. Čím víc jsem však četla, tím mě to zase začínalo bavit. Postupně jsem zjistila, že je to opravdu zábava a doteď nechápu, proč jsem knížky na pár let úplně opustila. Mrzí mě to, ale teď si to vynahrazuji. Nyní už to nejsou žádné stostránkové příběhy, ale vlastně pořádné „bichle“, které mají třeba 500 stran a někdy i více a velmi si to užívám.

Když popisuji svůj život s knihami, začíná mi připadat, jako bych se vlastně vrátila zpátky do školky. Není totiž asi jediný večer, kdy bych šla spát bez toho, abych si před spaním nepřečetla aspoň jednu kapitolu z právě rozečtené knihy. Doufám, že už mě čtení nikdy nepřestane bavit, vím totiž, že i když nemám zrovna nejlepší náladu, u knihy se vždycky dobře pobavím, odreaguji a vždy se pak cítím lépe. Děkuji tedy svým rodičům, že mě k tomu už od malička vedli a vím, že i jednou svoje děti budu vést k tomu, aby měly rády knihy.

Tereza Urbanová, 8. ročník, 13 let

E-mail: urbanova.skolabrodek@iskola.cz

Adresa školy: ZŠ a MŠ – T. G. Masaryka Brodek u Konice 265
798 46 – Brodek u Konice

Telefon do školy: 582 391 193

Kontaktní osoba: paní učitelka Mgr. Renata Fialová

E-mail: RenataFialova@email.cz

